

דף קטו.

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו הי"א

הַפֶּסַח שֶׁשַּׁחְטוּ בְּמַחְשֶׁבֶת שְׁנוּי הַשֵּׁם י. בֵּין שְׁשֹׁנָה שְׁמוֹ לְשֵׁם זֶבַח אַחֵר בֵּין שְׁשֹׁנָהוּ לְשֵׁם חֲלִין פֶּסוּל שֶׁנֶּאֱמַר 'וְאִמְרַתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לֵה'' . בְּמָה דְבָרִים אֲמוּרִים שֶׁשַּׁחְטוּ בְּזִמְנוֹ שֶׁהוּא יוֹם אֲרַבְעָה עָשָׂר בְּנִיסָן אֶפְלוּ שַׁחְטוּ בְּשַׁחְרִית בְּמַחְשֶׁבֶת שְׁנוּי הַשֵּׁם פֶּסוּל. אָבֵל אִם שַׁחְטוּ שְׁלֹא בְּזִמְנוֹ בְּמַחְשֶׁבֶת שְׁלֹא לְשֵׁמוֹ כָּשֵׁר. שְׁלֹא לְשֵׁם בְּעָלָיו נֶעֱשֶׂה כְּמִי שֶׁאֵין לוֹ בְּעָלִים בְּזִמְנוֹ וּפֶסוּל:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ו הי"ב

וְכֵן שְׁלָמֵי נִזִּיר שֶׁשַּׁחֲטָן שְׁלֹא לְשֵׁמֶן - אֵף עַל פִּי שְׁלֹא עָלוּ לְבַעָלִים הֵרִי הֵן נֶאֱכָלִין לְיוֹם וְלַיְלָה וְאֵינָן טְעוּנִין

י. כסף משנה: הפסח ששחטו במחשבת שינוי השם וכו'. אפשר שהטעם מדכתיב ביה לה' משמע דלשם חולין פסול: בד"א ששחטו בזמנו וכו' אבל אם שחטו שלא בזמנו במחשבה שלא לשמו כשר. משנה בריש זבחים כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה חוץ מן הפסח והחטאת הפסח בזמנו והחטאת בכל זמן. ומ"ש אפילו שחטו בשחרית וכו'. שם במשנה (דף י"ב) פלוגתא דתנאי ופסק כבן בתירא דפסל משום דשקלי וטרו אמוראי אליביה והראב"ד שכתב על דברי רבינו א"א זהו כבן בתירא ור' יהושע מכשיר עכ"ל. משיג עליו למה הניח ר' יהושע דהוא מארי דגמרא טפי וכבר כתבתי טעם לדבר. ומ"ש שלא לשם בעליו נעשה כמי שאין לו בעלים בזמנו ופסול. בפסחים פרק תמיד נשחט (דף ס'): בעיא דאיפשיטא:

כ. כסף משנה: וכן שלמי נזיר ששחטן שלא לשמן אע"פ שלא וכו'. שם תני לוי: וכן אשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן וכו'. גם זה שם תני לוי ובפ"ק (דף ד') דאמר רב וכו' אשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן פסולים ואסיקנא בתיובתא:

לָחֶם. וְכֵן אֲשֶׁם נְזִיר וְאֲשֶׁם מְצַרֵּעַ שֶׁשָּׁחָטָן שְׂלֵא לְשָׁמֶן
אֶף עַל פִּי שְׂלֵא עָלוּ לְבַעֲלִים הָרִי הֵן נְאֻכָּלִים: